

Τετάρτη 24 Απριλίου 2013 / Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

νά μη επανδρωμένα αεροσκάφη άρχιον περιπολίες πάνω από τον συριακό εναέριο χώρο και μεταδίδουν σε πραγματικό χρόνο στο Τελ Αβίβ, εικόνα και δεδομένα από τα μέτωπα.

Η γαλλική εφημερίδα «Le Figaro» αποκάλυψε ότι η Ιορδανία έδωσε αεροδιάδρομους στα ισραηλινά αεροσκάφη μετά από αμερικανική παρέμβαση. Στην Ιορδανία έφτασαν την περασμένη εβδομάδα 200 Αμερικανοί πεζοναύτες για να εκπαιδεύσουν Σύρους αντικαθεστωτικούς σε στρατόπεδα κοντά στα σύνορα. Οι αντάρτες που θα εκπαιδευτούν για να πάρουν στη συνέχεια μέρος στη μάχη για τη Δαμασκό, ανήκουν στη μετριοπαθή αντιπολίτευση. Αν και η Ουάσινγκτον έχει αποκλείσει προς το παρόν κάθε ιδέα για στρατιωτική εμπλοκή στη Συρία, την περασμένη εβδομάδα πήρε απόφαση να εξοπλίσει τους αντάρτες με μη επιθετικό στρατιωτικό εξοπλισμό (αλεξίσφαιρα γιλέκα, διόπτρες νυκτερινής όρασης και σύγχρονο τηλεπικοινωνιακό υλικό), αξίας 100 εκατομμυρίων δολαρίων. Παράλληλα, ισραηλινό αξιωματούχο συνεχίζουν να επικαλούνται αναπόδεικτους ισχυρισμούς περί δήθεν χρήσης χημικών όπλων από τον συριακό στρατό, σε μια προσπάθεια παραπληροφόρησης και δημιουργίας εντυπώσεων.

vora

των ανθρωπιστικών αποστολών της Ε.Ε., Κρισταλίνα Γκεοργκιέβα.

Στο κάδρο της συριακής κρίσης αρχίζει να μπαίνει ενεργά και το Ισραήλ, που μέχρι τώρα κρατούσε πολύ χαμηλό προφίλ, αν και στο παρασκήνιο είναι εξαιρετικά ενεργό, καθώς ισραηλι-

πολιτική κινητοποίηση

διαφύγει από τους απαγωγείς.

Σύμφωνα με μαρτυρία του πατέρα Ιγνάτιου Γιαπιτζόγλου στην ΕΡΤ, ο μητροπολίτης κατάφερε να στείλει το εξής μήνυμα με το κινητό του: «Μας αγίγυμα και μας πάνε σε μια περιοχή κοντά στα συρο-τουρκικά σύνορα».

Αμέσως κινητοποιήθηκαν το Πατριαρχείο Αντιοχείας, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, η Αρχιεπισκοπή Αθηνών και σήμανε συναγερμός στο ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών. Ο υπουργός Δημήτρης Αβραμόπουλος συνομίλησε με τον ηγέτη της συριακής αντιπολίτευσης, χριστιανό Ζορζ Σάμρα και του ζήτησε να μεσολαβήσει για την απελευθέρωση των απαχθέντων, ενώ το στρατιωτικό σκέλος της οργάνωσης και ο στρατιωτικός διοικητής του Ελευθέρου

Συριακού Στρατού στο Χαλέπι ανακοίνωσαν ότι δεν έχουν καμία σχέση με την απαγωγή την οποία καταδίκασαν απεριφραστα. Το θέμα έθεσε ο Έλληνας υπουργός και στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες καθώς και στη συνάντησή του με τον Αμερικανό ομόλογό του, Τζον Κέρι. Την άμεση απελευθέρωση των μητροπολιτών είχαν ζητήσει επίσης το Βατικανό, το Πατριαρχείο της Μόσχας και το σύνολο των ελληνικών πολιτικών κομμάτων.

Σε ανακοίνωσή του, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ. Ιερώνυμος, τονίζει πως «ο δίκαιος της Εκκλησίας λειτουργούν πάντα ως πρεσβευτές και αγγελιοφόροι της ειρήνης, ιδιαίτερα στις εύφλεκτες ζώνες του πλανήτη μας, και ως τέτοιοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από όλους».

ΑΠΕ Στο φόρουμ εθνικού διαλόγου της Συρίας μετέειχαν μουσουλμάνοι και χριστιανοί ανώτεροι κληρικοί όλων των δογμάτων

Οι χριστιανοί και η συριακή εξέγερση

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ της συριακής κρίσης είναι από τις πλέον σημαντικές τόσο για την έκβαση της όσο και για το μέλλον της Συρίας. Οι Σύροι πολίτες όλων των θρησκευτικών και εθνικών μειονοτήτων αντιμετωπίζουν σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες εξαιτίας των συγκρούσεων μεταξύ καθεστωτικών και αντικαθεστωτικών. Χιλιάδες είναι τα θύματα και οι τραυματίες, ενώ εκατομμύρια οι πρόσφυγες μέσα και έξω από τη χώρα. Οι Σύροι χριστιανοί εκτιμούν ότι αποτελούν το 10%-12% του συνολικού πληθυσμού της Συρίας. Προφανώς η θρησκευτική-πολιτιστική διάσταση του συριακού εμφυλίου είναι κομβικής σημασίας και χρειάζεται να αναδειχθεί περισσότερο στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο διεθνώς.

Οι χριστιανοί σε σχέση με τη μειονότητα των Αλαουιτών και το σουνιτικό ισλαμικό στοιχείο που επικρατεί στην κοινωνία αντιμετωπίζουν διαφορετικά διλήμματα στην στάση τους απέναντι στο καθεστώς Ασαντ, που κυβερνά εδώ και 43 χρόνια λόγω της σύνθεσης της ίδιας της χριστιανικής κοινότητας. Οι χριστιανοί χωρίζονται σε διάφορα δόγματα, όπως τους ορθόδοξους, καθολικούς, προτεστάντες, Λατίνους, Ασσυρίους και την εθνότητα των Αρμενίων.

Από τη μια υπάρχουν χριστιανοί που πήραν μέρος κατά του Ασαντ και κατέκριναν τις ενέργειες των κυβερνητικών δυνάμεων και από την άλλη υπάρχουν χριστιανοί που στηρίζουν το καθεστώς Ασαντ, θεωρώντας τον σωτήρα, και εκφράζουν την ανασυχία τους για το μέλλον των χριστιανών στη Συρία, φοβούμενοι την επικράτηση των ισλαμικών σκληροπυρηνικών που επιδιώκουν την επιβολή Ισλαμικού Χαλιφάτου στη μετά Ασαντ εποχή. Παρ' όλα αυτά, παρόμοια διττή στάση επικρατεί και στους κόλπους

των άλλων κοινοτήτων της χώρας με πιο συμπαγή σύνθεση όπως των Δρούζων, Ισμαηλιτών, Κούρδων και άλλων.

Λόγω του ότι η συριακή κρίση έχει μετατραπεί σε πεδίο ξεκαθαρίσματος λογαριασμών μεταξύ των περιφερειακών και των μεγάλων δυνάμεων, και του ότι η παραπληροφόρηση σχετικά με το τι συμβαίνει στη Συρία οργιάζει, η ανησυχία μιας μερίδας χριστιανών μήπως επαναληφθεί το ιρακινό σενάριο γίνεται καθημερινά πιο έντονη, ενώ ενισχύεται

των Ουαχαμιτών μαχητών κυρίως των ακραίων που ασπάζονται την ιδεολογία της Αλ Κάιδα. Οι τελευταίοι στηρίζουν την πολιτική διώξεων κατά των χριστιανών της Συρίας στο γεγονός ότι μέρος αυτών συνεργάζεται με το καθεστώς της Δαμασκού, το οποίο θεωρούν εχθρό του Ισλάμ. Συνεπώς, κατά τον ιερό ισλαμικό νόμο, η συνεργασία με τον εχθρό του Ισλάμ συνεπάγεται την τιμωρία από τους μαχητές της πίστης.

Αν και είναι λογική η επικράτηση της θρησκευτικής ισλαμικής διάστασης της εξέγερσης δεδομένου ότι η πλειονότητα είναι μουσουλμάνοι σουνίτες, η διασφάλιση του μέλλοντος της χριστιανικής κοινότητας στη Συρία βασίζεται στη συμμετοχή των μελών της στη διαδικασία της αλλαγής καθεστώτος και της ανοικοδόμησης της χώρας στο πλαίσιο του αστικού κράτους. Τόσο για τους φιλελεύθερους αντικαθεστωτικούς όσο και για την κυβερνητική μερίδα της Συρίας, η αδράνεια ή η ουδετερότητα των χριστιανών έχει αρνητικές συνέπειες, διότι η οικοδόμηση της νέας Συρίας είναι ευθύνω όλων των πολιτών της. Οι χριστιανοί, ως βασικό συστατικό της συριακής κοινωνίας, είναι σε θέση να συμβάλουν θετικά για το μέλλον της χώρας τους στον πολιτικό, οικονομικό και αναπτυξιακό τομέα, λόγω της πολιτιστικής διασύνδεσής του με την ομόθρησκη Δύση.

Εν γένει η παρουσία των χριστιανών της Συρίας είναι σημαντική και αναμένεται να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην έκβαση του εμφυλίου στη Συρία. Οποια μερίδα στον πόλεμο κατορθώσει να συμπαράξει την πλειονότητα του πληθυσμού των χριστιανών, τότε θα έχει αυξημένες πιθανότητες επικράτησης λόγω της σημαντικής παρουσίας τους στην κρατική διοίκηση υπό τον Ασαντ.

ΑΡΘΡΟ των δρος Αρεφ Αλομπεϊντ και δρος Ευάγγελου Βενέτη (Ερευνητικό Πρόγραμμα Μέσης Ανατολής-ΕΙΑΙΜΕΠ)

και τροφοδοτείται από τον δυτικό Τύπο. Στο πεδίο των μαχών, ο βομβαρδισμός από τις κυβερνητικές δυνάμεις μεγάλων αστικών κέντρων, που είναι υπό τον έλεγχο των δυνάμεων της αντιπολίτευσης, δεν ξεχωρίζει τον μουσουλμάνο από τον χριστιανό, αλλά ούτε τις εκκλησίες από τα τζαμιά. Ενδεικτικό αυτού είναι ότι μέχρι στιγμής έχουν καταστραφεί 20 με 30 χριστιανικοί ναοί και τουλάχιστον 2.000 τζαμιά. Τα μεμονωμένα περιστατικά βίας κατά χριστιανών λαμβάνουν χώρα χωρίς να σημαίνει ότι αποτελούν το επίκεντρο των επικειρήσεων στον συριακό εμφύλιο.

Από την άλλη πλευρά, λογική είναι η ανησυχία των χριστιανών της Συρίας λόγω της δυσμενούς κατάστασης για τους ομόθρησκούς τους στο Ιράκ και τη Λιβύη, μετά την αλλαγή καθεστώτος εκεί και την ανεξέλεγκτη δράση των Σαλαφι-